

6.000 deltagere. Piltene var med, men ikke på færden til Indiens Jungle

Orden på lejrpladsen!

FDFs Historiske Samling,
Sletten

Patruljekonkurrencer i Væbneridræt

var stadig landslejrenes hovedindhold og så "Den store Øvelse" "En spændende færd i Indiens Jungle"

Her er grundlaget i en lidt forkortet udgave:

"Langt inde i den indiske Jungle, i et vildt, uvejsomt terrain, ligger en gammel By, som engang var Hovedstad i et blomstrende Rige. Her boede Kongen og Rigets øverste Mænd. Paladser og Templer straaled i hvidt Marmor, og ædelt Metal. Og Byen var rig, meget rig. Dens dygtige Borgere samlede sig store Rigdomme, og ved sejrige Krige hjembragte Fyrsterne umaadelige Skatte.

Gennem Aarhundreder samlede Kongerne deres Part af disse Rigdomme og gemte dem i Slottets Skatkammer. Aar efter Aar hobede Skattene sig op, og aldrig blev der brugt noget af disse kostelige Ting. De metertykke Mure og de fem Bronzedøre forhindrede alle Forsøg paa at bryde ind, og tilrane sig bare lidt af Skatten.

Byen blev forladt; hvorfor er forlængst glemt. Bygningerne sank i Ruiner, Gadernes pragtfulde Brolægning sprængtes af Urskovens myldrende Planter, og Skridt for Skridt erobrede Junglen sit Land tilbage. Spredte Blokke af Marmor og kratbetoksedede Høje er alt, hvad der i Dag fortæller om Byens svundne Storhed.

Nede under Jorden paa det Sted, hvor Kongens Palads før rejste sig, ligger Skattene stadig gemt. Poser og Kasser er længst smuldret hen, og Guld- og Sølvmonterne, som de indeholdt, ligger i store Dynger paa Gulvet. Andre Steder bunker Ædelstenene sig i store Hobe. Sværd og Stiddsøkser med indlagt ædelt Metal, med rubiner og straalende Diamanter. Funklende Rustninger, Bærestole i Elfenben og Ibenholz og meget, meget andet. Rigdomme saa kolossale, at Verdens rigeste Millionær er fattig i Sammenligning hermed.

Rygtet om denne Skat i den forladte By er naaet langt omkring, og eventyrlystne Mænd fra ikke mindre end 12 Nationer drager af Sted, og samles efterhaanden i, Fyrsten af Nizam's Landsdel, dér, hvor Rygtet fortæller, at Ruinerne findes.

Fyrsten giver velvilligt sin Tilladelse til Eftersøgningen og anviser 12 Landsbyer i hvert Skovomraade, hvor de hvide Mænd maa indrette deres Lejre.

Nationerne er blevet spredt imellem hinanden, idet alle har indset det formaalstjenlige i at sprede sig ud i mindre Patruljer for at eftersøge et saa stort Terrain som muligt.

Det er et vanskeligt Arbejde, der staar for; ikke alene skal man finde Byen, men der skal til udgravningen bruges mindst 24 Patruljer, for at man kan være færdig, inden Regntiden rigtig sætter ind, og der skal desuden bruges 5 Nøgler til de 5 Bronzedøre.

Fyrsten af Nizam overvaager nøje, hvad der sker rundt om i hans Lansdel, og sender til hver Landsby 2 af sine betroede Mænd for at kontrollere, at de mange fremmede overholder Landets Love.

I den vilde Jungle lever de krigeriske "Gonder", der standse alle hvide, der trænger ind paa deres Jagtgrunde, og kun ved at købe sig fri eller besvare de snedige Spørgsmaal, som Stammens medicinmænd fremsætter, rigtigt, slipper man fri og undgaar Gondernes usle fangehytter . . ."

Har du lyst at læse mere om øvelsen, kan du gå tilbage og klikke på "I Indiens Jungle" i oversigten.

”I Indiens Jungle!”

3000 Væbnere drager til Skovs for at opleve en spændende og skrap øvelse.

Nedenstående er uddrag fra ”Mindebogen – Marselisborg 1937, redigeret af Gustav Biering.

SAA kom Tirsdagen - og med den, den store Øvelse, som meget dygtigt var tilrettelagt af et Udvalg ledet af Distriktsinstruktør Knud Elbæk og i øvrigt bestaaende af Kredsfører Chr. Gudnitz, Distriktsinstruktør Sv. Pedersen og Kredsfører C. Dreyer Sørensen, alle af Aarhus.

Dagen var lun og varm. I Modsætning til de to foregaaende Dage saa man nu og da Himlen dækket af Skyer; men Sommer var det stadig, saa det forslog.

Der var Morgenandagter i Væbner- og Piltelejren ved Aage Rostrup og Axel Bang, og for Væbnernes Vedkommende gik Formiddagen i øvrigt med travle Forberedelser til 24-Timers Øvelsens Strabadser. Og Middagsmaden skulde jo først klares.

Man maatte rubbe Fingrene, og man gjorde det med Lyst. Man kunde nok regne ud, at øvelsen vilde blive haard. Dels skulde der marcheres en Del, dels vidste man, at der ventede skrappe Opgaver ude i Terrænet, og man var henvist til at klare sig med meget smaa Midler. Overnatningen skulde foregaa under aaben Himmel, og man maatte derfor have Materiale med til at bygge en forsvarlig Bivuak, saadan at ingen skulde faa ubehagelige Følger af Eventyret

I Tiden mellem 12 og 13 var der livligt paa Paradepladsen. Her mødte Patrulje efter Patrulje - ialt 264 - med Oppakning, klar til at gaa i Gang med den store øvelse. Det var en Hær, der rykkede ud. Men ikke Soldater til en ond Krig. En Hær af glade Drengene, der var opsat paa at opleve noget udover det sædvanlige.

Drengene fik uddelt forskellige Nationers Flag, 12 forskellige Landes brogede Farver. Og det satte straks bogstaveligt Kulør paa Øvelsen.

Saa gik Marchen gennem den kølige Skov og langs Kysten ind til Aarhus. De 3000 skulde ikke samlet af Sted, men fordelte sig mellem de to Banegaarde: Hammel-Banens Station og Statsbanernes Station.

Hammel-Banen havde gjort klar til stor Mobilisering. Her ventede Ekstratog med henved 30 Personvogne. Statsbanerne kunde klare sig med 15 af de langt større Boggievogne.

Der var Liv og glade Dage i Togene. 3000 Kammerater paa Rejse, det er noget, der skaber Stemning.

Hammelbanen befordrede sin Del af Væbnerne til Hammel, mens Statsbanernes Last blev sat af i Hinnerup, og fra disse to stationer marcherede væbnerne saa ud til de Bopladser, som de skulde finde i Øvelsesterrænet, der strakte sig gennem de store Frijsenborg Skove.

Øvelsen foregik i Indien, og om den spændende Ramme fortaltes der saaledes i Grundlaget. *(Det er den, der er beskrevet på omtalen af 1937-lejren)*

Dette var Baggrunden for de Prøver, Væbnernes Udholdenhed og Duelighed blev sat paa i Løbet af Dagen og Natten. Spændende Ting oplevede de, - med Fantasi og Iver gik de op i Legen. De mødte de mystiske Gonder og lyttede til deres mærkelige Spørgsmaal, som det kostede Hovedbrud at besvare paa rette Vis. De laa i Skovbrynet i den lune Nat og stirrede mod Fort Jackson, et højtliggende Punkt i den vilde Jungle ved Langagergaard, Syd for Tinning By, hvorfra kraftige Projektører morskede vigtige Budskaber ud i Mørket til Gavn og Glæde for hver den, som kunde tyde Morsesignaler. De deltog i det spændende Stafetløb fra Bivuak til Bivuak gennem den tætte Skov, hvor Stilheden var saa stor, at selv den mindste Støj lød underligt og hidsende, saa man næsten følte sig som et Dyr, der jagede og selv blev jaget. Og de var med i den tidlige Morgen, da en Flyvemaskine pludselig kom drønende ganske lavt over Skoven og nedkastede Pakker, som indeholdt de eftertragtede Nøgler, der kunde aabne de gyldne Porte og navnlig skæppede godt i Pointsberegningen.

Men Drengene deltog ogsaa ivrigt i Mælkesoldet om Morgenen, og i Fortæringen af de mange rare

Pølser, der blev serveret. I Hammel var Befolkningen særlig flinke mod de 1500 Væbnere, som endte Øvelsen dér, og som Tak mødte Orkestret senere op og gav en fin Koncert.

Mens alle disse Ting var sket, havde Lejren næsten været øde om Tirsdagen, for Piltene var draget til Aarhus, dels for at træne paa Stadion, dels for at se paa Byen. Om Aftenen havde de Lejrbaal paa deres egen Baalplads, og her ledede Kommandanten, Svend Jacobi.

Der indleddes med et Raab:

*Mens Væbnerne i Skovene maa vælte – øh
sover vi dejligt i vores telte - ah*

Og iøvrigt spillede Orkestret, og Henning Elbirk ledede nogle Sange, ligesom der var forskellig Underholdning. Blandt andet fortalte Lejrens Politichef, Haakon Lauritzen, en meget uhyggelig Spøgelseshistorie.

Svend Jacobi sluttede Dagen med Andagt.

*

HJEMME i Lejren blæstes Reveillen Onsdag Morgen først Kl. 8,30, og efter Morgenparaden Kl. 10 holdt Pastor Poul Schou Morgenandagt i Piltelajren. Derefter trænede Piltene videre med Gymnastikken.

Ved Middagstid begyndte man at spejde efter Væbnerne. De første Rygter om Nattens Begivenheder naaede frem til Lejren. Man læste i "Marselisborg Avis" om alt det spændende, de store Kammerater havde været ude i, og af Chefens Udtalelser forstod man, at det var gaaet fint i Nattens Løb.

Der var en Del af Staben, der havde været med rundt i Skovene, og de kunde fortælle om, hvordan Væbnerne havde forstaaet at indrette sig praktisk for Natten med de få Hjælpemidler, der var til deres Raadighed. Samtidig hørte man af nye Meldinger, hvordan Væbnerne efter det store Opløb, hvor de 12 Nationer samledes, havde begivet sig paa Hjemvejen, trætte og udasede.

Rygtet sprang rundt i Lejren. Hvis man kunde tro, hvad der blev sagt, var Væbnerne helt ødelagt af Strabad-serne. De var ventet hjem Kl. 14, - nu blev

det til 15 - 16, ja, til 18. De maatte være helt opløst af Anstrengelser, siden de saadan blev forsinket.

Flere og flere af Lejrens Beboere stimlede sammen paa Torvet og ved Indgangen for at være der, naar de stak-kels Fyre slæbte sig ind fra den haarde Tur. De kunde nok trænge til et Trøstens Ord, saadan som de var lavet til.

Og saa kom de første Væbnere hjem. Men det var ikke sure og trætte Karle. Nej, det var Væbnere! Man kunde nok se, de havde været ude for lidt af hvert. Men det var alligevel Væbnere, der kom marcherende, saa det lignede March. De kunde synge og de kunde fløjte. Og de kunde smile og svare med muntre Bemærkninger paa alle de Tilraab, der lød dem i Møde fra Lejren.

Orkestret tog Opstilling ved Indgangen, og mens Hold efter Hold vendte hjem, spillede det ene raske Nummer efter det andet, en smeldende Hilsen til de gæve Fyre.

Lejrchefen, Ejler Jensen, talte til de første Hundreder, der vendte hjem. Det var ikke nogen lang Tale, men en glad Tak til de Drengene, der havde vist, hvad de duede til.

Da senere Holdet fra Hammel Station vendte hjem, talte Østberg til dem, og saa tog Chefen paany Ordet og udtrykte sin Tilfredshed med Øvelsens Forløb.

Man kunde se, hvordan Væbnerne rankede sig under Chefens Ros. De havde ogsaa fortjent den.

Og saa gik Væbnerne i Gang med to Ting: De sørgede for at blive skrubbet rene, og de skaffede sig noget at spise. Det var begge Dele noget, der tog Tid, for det skulde gøres grundigt.

Øvelsens Leder, Knud Elbæk, og hans Medhjælpere gik til Køjs. De havde kun faaet faa Timers Søvn de to sidste Døgn, saa de trængte til Hvile. De sov som Sten, uden at ænse Larmen fra Lejrren, hvor Signalerne med Mellemrum lød fra Højtalerne, og Hep-Raabene gjaldede fra Tovtrækningsbanen.

Kl. 20 var der Aftenparade, og da Chefen her spurgte, om der var nogle Væbnere, der havde Lyst til at blive borte fra Lejrbaalet og gaa til Køjs, var der ingen, der meldte sig. De havde allerede faaet pustet lidt ud og var parat til den næste Oplevelse.

Det var Piltene, der var Værter ved Lejrbaalet, og de havde anstrengt sig mægtigt. Smukt havde de illumineret med kulørte Lamper. Broens Buer tegnede sig straalende og festligt over Vejen, og over Baalpladsen var spændt fem vældige Edderkoppeben af farvede Lanterner, mens andre Lygter blussede og blafrede i Buskene langs Vejen.

Lejrchefen begyndte med at sige Tak for den festlige Indretning, og saa spillede Orkestret. Der var Stemning fra først til sidst over dette Lejrbaal. Det kunde mærkes rent umiddelbart. Alle var med i det, der skete. De var som een Flok, friske og veloplagede. Alle Strabadser var strøget af og glemt.

Vi sang "Jo mere vi er sammen", vi saa Sketch af Vejle og K. 19, hørte K. 19's berømte Lejrorkester, hyldede Forbundssekretærene Olsson og Tjalve, saa Tjalve betænkeligt kløede sig i Hovedet, lyttede til Kredsfører Herluf Nielsens Vise og saa med Glæde paa Horsens' smukke Fremførelse af Prolog og et enkelt Tableau af et H. C. Andersen-Arrangement, som maa have været en fin Aften hjemme i Kredsen.

Et særlig festligt Øjeblik kom, da FDFs ældste Delingsfører, den 71-aarige Organist Mørch Rasmussen, Horsens, blev hyldet. Det var Drengene, FDFs Fremtid,' der hilste en Mand, der havde været trofast mod vort gamle Forbund.

Efter lidt Harmonikaunderholdning spillede Orkestret et af sine smukke Numre, og derpaa sluttedes Aftenen af Forbundets stifter, Holger Tornøe.

Og den Nat blev der sovet - sovet godt!